

Bývalý pilot léčí modlitbami

Kazatel Zdeněk Uhlík vyzkoušel různorodé profese. Vyučil se elektrikářem, byl voják z povolání i řidič záchranky. Než uvěřil v Boha.

Vladimír Vacula
Chomutov

Býval to chlapec jako každý jiný. Snad trochu úspěšnější. Říká, že byl jedním z nejlepších žáků na učilišti v Povrlech, pak přemiantem na chomutovské průmyslovce. Na vojně dokonce létal tryskáčem. „Všechno se mi v životě dařilo, přesto jsem v sobě cítil prázdnotu. I když jsem pilotoval stíhačku, díky níž má člověk v rukou obrovskou moc,“ říká dnes třiapadesátiletý Zdeněk Uhlík, který v Chomutově působí jako kazatel Církve bratrské.

Životní zlom

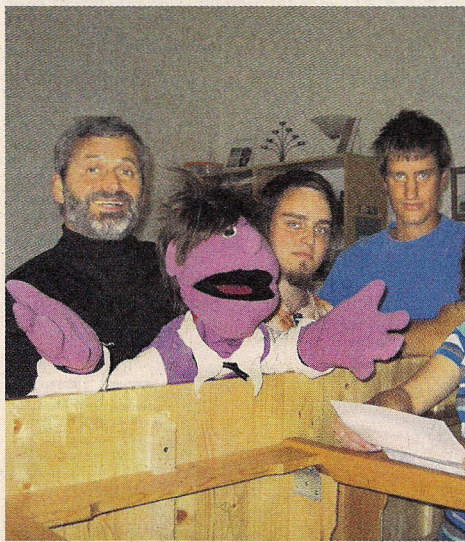
Předěl v jeho životě nastal ve dvaačtyřiceti letech. „Do té doby jsem byl materialista, přísně logicky uvažující, ryze technicky založený člověk,“ zdůrazňuje Uhlík.

Na vojně si přečetl pár knih o schopnostech lidského mozku a nahlédl pod pokličku východního náboženství. „Poznal jsem, že existuje duchovní svět, jen jsem si ho nedovedl vysvětlit. Svěřil jsem se známému a ten mi řekl, že by mi pomohl Ježíš Kristus. Má první reakce byla, že je to bláznivý pánbičkář a ať mi s tím dá pokoj,“ vzpomíná na léta strávená na Sumavě.

Později se Uhlíka a jeho ženy zeptala starší učitelka, jestli by chtěli být v životě spokojení, šťastní a zdraví. „Pomyslel jsem si, kdo by nechtěl. Poradila nám, abychom nechali do životů vstoupit Krista, který je toho všeho dárce. Tehdy jsem se poprvé pomodlil,“ zapátral v paměti Uhlík.

„Zázračná“ uzdravení

Jeho život se od základů změnil. Ve čtyřiačtyřiceti letech začal studovat teologii a řečtinu, aby si dokázal přečíst původní texty Nového zákona. „Obogatilo mě to. A zá-

Divadlo. Biblická hra o marnotratném synovi ve studentské úpravě. Foto 7/ Vladimír Vacula

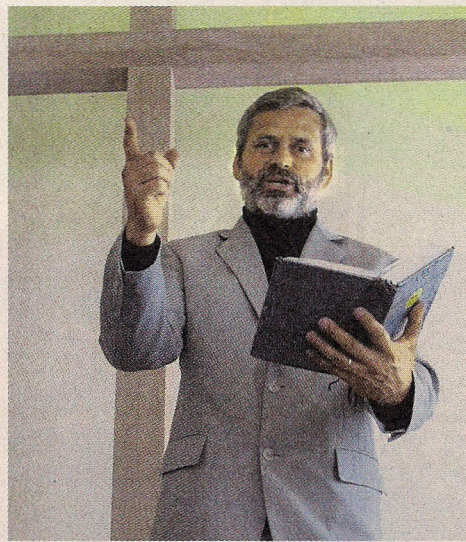
Oddávající. Z křesťanské svatby, kde Zdeněk Uhlík oddával své známé. Foto archiv

Evangelium je text o životě, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Původní význam slova, jak jej používali první křesťané, je ve smyslu radostné zvěsti o spáse, kterou přinesl Ježíš lidem.

Církev bratrská je větvi křesťanské církve navazující na českou i světovou reformaci. Tvoří ji otevřená společenství lidí, kteří věří v Ježíše Krista jako Božího syna a svého zachránce, přijímají Bibli

jeho metodě uvěřil, je šestašedesátiletý Václav Havlan z Chomutova. „Nikdy jsem nedal na všelijaké šarlatány a léčitele. Jsem nedůvěřivý člověk, proto jsem to nejdřív vyzkoušel sám na sobě. Před dvěma lety jsem ho poprosil, aby mě zbavil chronické bolesti zad. Od té doby mám pokoj,“ děkuje kazateli, který se za jeho uzdravení pomodlil. Přisuzuje mu i „zázračné“ vyléčení své o čtyři

roky starší sestry ze Strakonice. „Na jaře měla mozkovou příhodu. Příbuzní na to přišli až po čtyřech dnech. V komatu skončila v nemocnici, kde jí odebrali část malého mozku. Po třech týdnech v bezvědomí jí už lékaři nedávali šanci na uzdravení,“ vypráví Havlan. Spojil se proto s kazatelem Uhlíkem, který se za jeho sestru modlil „na dálku“. „Sestru po půldruhém měsíci propus-

Kázání. Zdeněk Uhlík v modlitebně Církve bratrské. Foto 7/ Vladimír Vacula

Tanec. Evangelický kněz se světské zábavy nezříká, třeba tance s manželkou. Foto archiv

za měřítko víry, učení i života. Sbory Církve bratrské vidí svůj úkol ve vyznávání křesťanské víry, ve vedení k ní, ve vytváření společenství věřících a především v praktické pomoci potřebným lidem.

tili do domácího léčení, zcela bez následků,“ kroučí hlavou Havlan.

Dalším, kdo má dobrou zkušenost s tímto druhem „léčby“, je známý chomutovský právník Jiří Kincl. „V zuboželém stavu mě převezli z nemocnice domů. Měl jsem poškozená játra, velké bolesti a nechutnalo mi jíst. Lékaři mi předpověděli, že budu žít jen do podzimu,“ svěřil se sedmdesátiletý muž. Po rozmluvě s Uhlíkem a modlitbě prý jeho bolest okamžitě ustoupila. „Přesvědčil mě,“ uvedl Kincl, který vyučoval právo a ekonomiku.

Ježíš by měl džíny

Zdeněk Uhlík nekáže v tálaře, ale v civilním oblečení. Třeba v riflích a košili. „Jsem si jistý, že kdyby teď přišel Ježíš, měl by také na sobě džíny,“ posmál se kněz, který je ženatý a má dvě děti. Syn studuje matematiku, dcera absolvovala biblickou školu v Kanadě.

Kazatel miní, že jsme jako národ ztratili sílu evangelia. Opírá se o nedávno zveřejněná čísla, podle nichž je Česká republika předposlední na světě v procentuálním počtu věřících lidí.

„Souvisí to s léty komunismu, kdy se popírala víra. Sám jsem byl pět let vojákem z povolání. Pracoval jsem na vojenské správě. Chtěl jsem z armády odejít, ale nebyla šance. Až kamarád mi poradil, abych začal chodit do kostela. Po čase mě kvůli tomu skutečně propustili a degradovali na vojína,“ vybavuje si Uhlík.

Šest let pak jezdil jako řidič rychlé sanitky. „V této profesi jsem viděl spoustu lidského neštěstí. Práce na záchrance mě utvrdila v odhodlání dát svůj život do služeb víry,“ říká Uhlík.

Když dostudoval teologii, dostal v roce 2005 nabídku přestěhovat se s rodinou do Chomutova. „Lidé tu nenechávají pokoj, jakoby žili bez naděje. Spousta rozvodů, mnoho násilí. Toužil jsem, aby Chomutov poznal, že Bůh je živý,“ zhodnotil své působení ve městě, z něhož nyní odchází kazát po celém Česku.

7 DISKUTUJTE NA
www.sedmicka.cz